

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie ze skargi P. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 22 maja 2009 r., sygn. akt IV Cz (...), wydanego w sprawie

z wniosku P. S., Miejskiego Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej TBS Spółki z o.o. w P. i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

przy uczestnictwie dłużników L. D. i B. D.

o świadczenie pieniężne,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 czerwca 2010 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Skarżący (wierzyciel-wnioskodawca) P. S., zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 maja 2009 r. Skarga podlega odrzuceniu z następującej przyczyny.

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 k.p.c., powinna zawierać między innymi „wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe” (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Takie ujęcie tego warunku skargi oznacza, że skarżącemu obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących

środków zaskarżenia, których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia – jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje środek zaskarżenia, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia.

Analiza treści skargi nie pozwala na stwierdzenie aby skarżący prawidłowo wypełnił obowiązek nałożony w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Skarga dotknięta wskazanym brakiem podlega odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).